

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/106/2013
Identifikačné číslo spisu:	5010200757
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5010200757.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: 1/ ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo, so sídlom Tvrdošín, IČO: 00 191 175, 2/ P. J., bytom X., obaja právne zastúpení Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, AK so sídlom Zubrohlava, Klinec 215, proti odporcovi: Okresný úrad Tvrdošín, so sídlom Medvedzie 254, Tvrdošín, (predtým Správa katastra Tvrdošín), za účasti vedľajších účastníkov konania na strane odporcu v rade 1/ Ing. D. V., bytom O., 2/ X. Q., bytom H., 3/ F. G., bytom V., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 1370/2007 zo dňa 17.05.2010, na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/48/2010-389 zo dňa 17. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/48/2010 - 389 zo dňa 17. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 29Sp/48/2010-389 zo dňa 17. mája 2013 Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie odporcu Správy katastra Tvrdošín č. V 1370/2007 zo dňa 17. mája 2010, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 13. júla 2007 medzi účastníkmi - Poľnohospodárskym družstvom ŽIAREC, so sídlom v Tvrdošíne, ako predávajúcim a P. J. ako kupujúcou, týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k pozemku C-KN p. č. 12235/7 zastavané plochy a nádvoria o výmere 274 m², k.ú. H., vytvoreným geometrickým plánom č. 241-2-251-1139-79, vyhotoveným dňa 2. augusta 1979 z pozemku, pozemno-knižná parcela č. 7201, evidovaného pôvodne v PKN vložke č. 287, k.ú. V., v celosti. V odôvodnení uviedol, že pôvodne bolo návrhu na vklad vlastníckeho práva vyhovieť a dňa 8. novembra 2007 správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Následne prokurátor Okresnej prokuratúry v Námestove podal pod č. Pd 13/08-5 protest prokurátora proti tomuto rozhodnutiu. Správa katastra Tvrdošín protestu prokurátora nevyhovela a spolu so spisovým materiálom ho predložila Katastrálnemu úradu v Žiline na ďalšie konanie. Katastrálny úrad v Žiline pod č. Vo-11/2008-Št (Pd) zo dňa 23. mája 2008

vyhovel protestu prokurátora a právoplatné rozhodnutie Správy katastra Tvrdosín č. V 1370/07 zo dňa 8. novembra 2007 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil a vec vrátil Správe katastra Tvrdosín na ďalšie konanie. Rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline č. Vb-11/2008-Št (Pd) zo dňa 23. mája 2008 potvrdil Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky pod č. LPO-4303/2008/Ja zo dňa 7. augusta 2008 a odvolanie ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo zo dňa 13. júna 2008 zamietol. Rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline č. Vb-11/2008-Št (Pd) nadobudlo právoplatnosť dňa 13. augusta 2008. Správa katastra Tvrdosín dňa 8. apríla 2009 zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy V 1370/2007, proti ktorému sa odvolal účastník konania na strane predávajúceho. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudkom pod č.k. 29Sp/24/2009 dňa 6. novembra 2009 rozhodnutie Správy katastra Tvrdosín zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie.

Krajský súd uznesením pod č.k. 29Sp/48/2010-319 zo dňa 15. apríla 2011 rozhodol tak, že pripustil do konania na strane odporcu ako vedľajších účastníkov konania Ing. D. V., X. Q. a F. G.. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 29Sp/48/2010-362 zo dňa 13. apríla 2012 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 29Sp/43/2013 podľa § 109 ods.2 O.s.p. s poukazom na to, že v tejto veci išlo o obdobnú skutkovú a právnu problematiku. V konaní pod sp. zn. 29Sp/43/2010 súd rozhodol rozsudkom zo dňa 30. septembra 2011 tak, že rozhodnutie Správy katastra Tvrdosín zo dňa 17. mája 2010 pod č. V 1609/2007 potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom pod č.k. 10Sžr/7/2012 zo dňa 25. januára 2013 predmetný rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil, stotožnil sa s názorom krajského súdu.

Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle ust. § 250l a nasl. O.s.p., pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie je zákonné, a preto ho podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil z nasledujúcich dôvodov:

Krajský súd v Žiline zistil, že Obvodným pozemkovým úradom, čo sa týka PK parcely č. 7201 v protokole č. 287 kat. úz. V, z ktorého vznikol aj pozemok C-KN č. 12235/7 zastavané plochy a nádvoria o výmere 274 m² kat. úz. H, ktorý bol predmetom návrhu na vklad kúpnopredajnej zmluvy vo vzťahu, ku ktorému bol návrh na vklad vlastníckeho práva z predmetnej kúpnej zmluvy zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred týmto súdom zistil, že ku dňu vydania preskúmaného rozhodnutia odporcu boli vydané nasledovné reštitučné rozhodnutia: č. k. 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995 na základe ktorého podľa § 9 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. bola schválená dohoda o vydaní nehnuteľností uzavretá dňa 8. júna 1993 a 29. decembra 1993 medzi oprávnenými osobami, a to podielníkmi spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdosín podľa pripojeného zoznamu a povinnou osobou Poľnohospodárskym družstvom, so sídlom v Tvrdosíne a Odštepým lesným závozom Námestovo, medzi inými predmetom konania resp. rozhodnutia bola aj parcela č. 7201 z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok, výmera neuvedená, kat. úz. V..

Z rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 súd zistil, že pozemkový úrad rozhodol podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. tak, že podielníkom spoločnosti urbárskych spolumajiteľov uvedených v zozname oprávnených osôb uviedol, že spĺňajú podmienky zákona uvedené v § 6. V bode 2. výroku oprávneným osobám nepriznal vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sú tu špecifikované v PK stave medzi inými aj k časti pozemku 7201 z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok, výmera 6 704 m², kat. úz. V. z dôvodu, že pozemky sú zastavané a stavby bránia poľnohospodárskemu využitiu pozemkov.

Z rozhodnutia Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Žilina č. j.: 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 súd zistil, že tento správny orgán podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zrušil rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. februára 1995 v celom rozsahu a vec vrátil na nové konanie Okresnému úradu Tvrdosín, odbor PPLH, ktorý je príslušným správnym orgánom v zmysle zákona č. 222/1996 Z. z..

Z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998 súd zistil, že Ministerstvo pôdohospodárstva SR podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Krajského úradu Žilina č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 potvrdilo a odvolanie zamietlo. Uvedené rozhodnutie podľa potvrdenia Ministerstva pôdohospodárstva SR nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998.

Z rozhodnutia Okresného úradu v Tvrdošíne, odbor pozemkový, poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva č. 98/00946-018 zo dňa 12. júna 1998 v spojení s opravou rozhodnutia zo dňa 30. júna 1998 súd zistil, že podľa zákona č. 229/1991 Zb. podielnikom v spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdošín nebolo priznané vlastnícke právo, medzi inými aj k PK pozemku č. 7201 z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok o výmere 6 704 m². Zároveň z rozsudku KS v Žiline č. k. 10S/105/98 zo dňa 22. decembra 2005 bolo zistené, že krajský súd predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil správnejmu orgánu na ďalšie konanie.

Na základe vykonaného dokazovania, ktoré vykonal Krajský súd v Žiline v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. mal súd za to, že rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad kúpnopredajnej zmluvy medzi navrhovateľom v rade 1/ a navrhovateľkou v rade 2/, že toto rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Krajský súd konštatoval, že odporca správne postupoval, keď v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona skúmal, či predávajúci má právo nakladať s nehnuteľnosťou, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ak vlastnícke právo predávajúceho nie je zapísané na liste vlastníctva, v zmysle § 30 ods. 4 Katastrálneho zákona, prílohou k návrhu na vklad je verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti. Zo správneho spisu vyplýva, že PK parcela č. 7201 je zapísaná v PK protokole č. 287 (z ktorej bola vytvorená aj C-KN parcela, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy). V súčasnej dobe nie je identifikovaná v C-KN v stave, t. j. nie je na túto nehnuteľnosť založený list vlastníctva. Existujú však tzv. hluché listy vlastníctva bez vymedzenia majetkovej podstaty, ktoré v poznámke uvádzajú protokol č. 287. List vlastníctva č. XXXX v poznámke uvádza pozemky v kat. úz. K. zapísané na LV pod Z 819/1994, okrem iného aj v PK vložke 287 pre navrhovateľa v rade 1/ a LV č. XXX kat. úz. H. uvádza v časti B tzv. hluchého listu vlastníctva pozemky zapísané v pozemnoknižnej vložke 287 kat. úz. V. okrem iného i časť radového čísla 17. Tento LV je založený na jednotlivé fyzické osoby - podielnikov pozemkového spoločenstva. Neexistuje teda list vlastníctva, ktorý by nehnuteľnosť špecifikovanú v C-KN stave viedol pre konkrétneho vlastníka. Ak teda navrhovateľ v rade 1/ previedol časť takejto nehnuteľnosti, bolo potrebné, aby priložil k návrhu na vklad prevodnej zmluvy listinu, ktorá iným spôsobom preukazuje jeho vlastnícke právo k tejto parcele. Nepochybne takouto listinou by bolo právoplatné rozhodnutie v reštitučnom konaní o tom, že táto nehnuteľnosť špecifikovaná v C-KN stave (oddelená geometrickým plánom od pozemnoknižnej parcely) nebola vydaná reštituentom na základe konkrétnych zákonných prekážok, a preto zostala vo vlastníctve povinnej osoby, ktorou je navrhovateľ v rade 1/. Správne preto správa katastra skúmala, či takéto rozhodnutie existuje.

Po oboznámení sa s rozsiahlym spisovým materiálom správneho orgánu a taktiež po pripojení si ďalších listinných dôkazov krajský súd uvádza, že bolo zistené, že takéto rozhodnutie nebolo doposiaľ vydané v rámci reštitučných konaní. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť na reštitučné konania, ktoré ohľadne aj tejto pozemnoknižnej parcely boli a sú vedené na Obvodnom pozemkovom úrade Námestovo a v minulosti na Pozemkovom úrade Dolný Kubín a Okresnom úrade Tvrdošín. Bolo nesporne preukázané, že jednotlivými spoluvlastníkmi Pozemkového spoločenstva Tvrdošín bol uplatnený reštitučný nárok aj na vydanie PK pozemku parcela č. 7201. Vo vzťahu k tejto parcele, z ktorej časti bol vytvorený aj pozemok parcela C-KN 12235/7, doposiaľ nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým by sa ukončilo toto reštitučné konanie. Rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-I-BI/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo zrušené rozhodnutím Krajského úradu v Žiline č. k. 97/114498/150-15C z 23. decembra 1997, pričom toto rozhodnutie krajského úradu bolo Ministerstvom poľnohospodárstva SR č. k. 598/98-43022 potvrdené. Obvodný pozemkový úrad v Námestove vo svojom vyjadrení zo dňa 20.

apríla 2011 uviedol, že rozhodnutie Krajského úradu v Žiline a následne Ministerstva pôdohospodárstva SR, ktorými bolo zrušené právoplatné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1- B 1/1995, sú vydané nad rámec kompetencie týchto orgánov a sú teda aktami nulitnými a zmätočnými, keďže zákonodarcu zveril rozhodovanie v reštitučných konaniach o opravných prostriedkoch súdom a nie nadriadeným orgánom v správnom konaní. Krajský súd uvádza, že tento názor nie je správny (k týmto skutočnostiam sa napokon vyjadril aj NS SR v rozsudku č.k. 10Sžr/7/2012, zo dňa 25. januára 2013). Je pravda, že § 9 zákona č. 229/1991 Zb. zveruje právomoc rozhodovať o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vydaných podľa zákona č. 229/1991 Zb. súdom. V danom prípade však nebol opravný prostriedok podaný. Bolo preukázané, že k zrušeniu a potvrdeniu zrušujúceho rozhodnutia došlo v rámci tzv. mimo odvolacieho konania z vlastného podnetu Krajského úradu v Žiline v zmysle § 65 - § 68 Správneho poriadku, t. j. v žiadnom prípade sa nejednalo o opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, ako to má na mysli § 2501 a nasl. O.s.p. v spojení s § 9 ods. 4 Zákona o pôde. Je potrebné zdôrazniť, že Zákon o pôde nevyklučuje použitie všeobecného predpisu o správnom konaní, t. j. Správneho poriadku, ak Zákon o pôde neustanovuje inak. Preto nie je vylúčené, aby aj právoplatné rozhodnutia vydané podľa Zákona o pôde boli predmetom preskúmania mimo odvolacieho konania, ako tomu bolo v danom prípade. V danom konaní rozhodujú príslušné správne orgány v zmysle Správneho poriadku a ich rozhodnutia sú vydané v rámci ich kompetencií a sú záväzné pre všetky orgány. Preto aj súd musí v zmysle § 135 ods. 2 O.s.p. vychádzať z takéhoto rozhodnutia vydaného príslušným orgánom a je ním viazaný.

V danom prípade podľa názoru súdu, keďže v čase vydania napadnutého rozhodnutia neexistovali právoplatné reštitučné rozhodnutia vo vzťahu k pozemku PKN č. 7201 z vložky č. 287 - pasienok o výmere 6 704 m² kat. úz. V., na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok (rozhodnutia pozemkových úradov č. ROK 194-B 1/1995 zo dňa 24. januára 1995 a aj rozhodnutie č. 98/00946- 018 zo dňa 12. júna 1998 boli zrušené), a ktorý pozemok v danom prípade C-KN pozemok č. 12235/7 o výmere 274 m² kat. úz. H. mal vzniknúť práve z tohto pozemku, bude potrebné, aby Obvodný pozemkový úrad v Námestove o tomto pozemku (resp. aj o iných), rozhodol opätovne. V čase vydania napadnutého rozhodnutia nebolo teda rozhodnuté o tej časti PK parcely č. 7201 zapísanej v protokole č. 287 kat. úz. K., na ktorú bol uplatnený reštitučný nárok, ktorá je zastavaná. To znamená, že stále prebieha reštitučné konanie v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, okrem iného i podľa § 5 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Takéto právne úkony sú neplatné. V tomto reštitučnom konaní sú oprávnenými osobami jednotlivé fyzické osoby bývalého spolumajiteľstva urbarialistov Mesta Tvrdošín a povinnou osobou je ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo. Žiarec, poľnohospodárske družstvo teda do ukončenia reštitučného konania právoplatným rozhodnutím nemôže disponovať s predmetom reštitučného konania a každý prevod vlastníckeho práva uskutočnený v priebehu reštitučného konania je absolútne neplatným právnym úkonom. Ak teda v tomto časovom úseku uskutočnili prevod povinná osoba (navrhovateľ v rade I) a tretie osoby (účastníčka konania), takýto právny úkon je neplatný. To znamená, že v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona, prevodca nie je oprávnený nakladať s nehnuteľnosťami, resp. nehnuteľnosťou a zmluva súčasne odporuje zákonu, konkrétne § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. (§ 39 Občianskeho zákonníka), preto odporca rozhodol vecne správne, keď návrh na vklad vlastníckeho práva podľa absolútne neplatnej kúpnej zmluvy zamietol. Z tohto dôvodu bolo jeho rozhodnutie potvrdené.

Súd poukazuje na to, že predmetné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, okrem toho, že bolo zrušené vyššie uvedeným postupom, rozhodnutie podľa názoru súdu malo aj tzv. vecné nedostatky. Vzhľadom k tomu, že predmetné rozhodnutie obsahovalo výrokovú časť vo vzťahu k PK pozemkom, konkrétne aj k PK pozemku č. 7201 (podobne tomu bolo aj v rozhodnutí Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995, zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995) bez toho, aby do výrokovej časti rozhodnutia bola premietnutá identifikácia parciel do stavu KN, tzn. je toto rozhodnutie aj v rozpore s vtedy platným Katastrálnym zákonom a to zákonom č. 265/1992 Zb. (§ 17), ktorý platil do 31. decembra 1995 a aj s vykonávacou vyhláškou č. 594/92 Zb., konkrétne § 39, § 58 ods. 1 a 2, t. j. bez

identifikácie, resp. bez vypracovania geometrického plánu na znázornenie vydávaných, resp. nevydávaných nehnuteľností, ktoré vznikli rozdelením pôvodných PK parciel a parciel, ktoré sa nevydali. Toto je v rozpore s § 6 vyhlášky č. 594/1992 Zb. a aj § 58 ods. 3 predmetnej vyhlášky.

Krajský súd uvádza, že kým nebude právoplatne rozhodnuté o reštitučnom nároku oprávnených osôb podielnikov Pozemkového spoločenstva Mesta Tvrdošín ohľadne celej pôvodnej PK parcely č. 7201, nebude môcť ani jedna strana reštitučného konania, t. j. ani povinná osoba ani oprávnené osoby túto nehnuteľnosť prevádzať a povinná osoba môže vykonávať len úkony ako riadny hospodár. Bude potrebné, aby v meritórnom rozhodnutí o reštitučnom nároku, ak príslušný správny orgán dospeje k záveru, že oprávnené osoby spĺňajú podmienky Zákona o pôde, avšak z dôvodu zákonných prekážok sa im nepriznáva vlastnícke právo k časti parcely, aby bola časť PK parcely č. 7201, ktorá sa nevydáva, špecifikovaná v tomto rozhodnutí v súlade s Katastrálnym zákonom, a to konkrétne s § 42 ods. 2 písm. c) - podľa katastrálneho územia, parcelného čísla a parcely registra C, druhu pozemku a výmery pozemku. Až týmto spôsobom, t. j. oddelením časti pôvodnej PK parcely 7201 geometrickým plánom na samostatnú parcelu, ktorú nie je možné vydať, špecifikovanú parcelným číslom registra C, druhom pozemku a jeho výmerou, bude možné založiť list vlastníctva na túto novovytvorenú parcelu v prospech povinnej osoby. Iným spôsobom nebude môcť byť disponované s touto časťou pôvodnej PK parcely 7201, a to ani zo strany Poľnohospodárskeho družstva ŽIAREC, ani zo strany jednotlivých spoluvlastníkov Pozemkového spoločenstva Mesta Tvrdošín a už vonkoncom nie samotného pozemkového spoločenstva. Nemožno v katastrálnom konaní ani vyčkať na rozhodnutie v reštitučnom konaní, prerušiť katastrálne konanie a potom rozhodnúť o vklade vlastníckeho práva do katastra, pretože zmluva bola uzatvorená skôr, ako bolo vydané reštitučné rozhodnutie, a teda je absolútne neplatná od samého počiatku a nemôže konvalidovať ani po vydaní reštitučného rozhodnutia.

Krajský súd k ďalším dôvodom uvedených v napadnutom rozhodnutí uvádza, že sa nestotožnil s posudzovaním Správy katastra Tvrdošín, ktorá prejudiciálne posudzovala hmotnoprávne podmienky v rozhodovaní v reštitučnom konaní. Podľa názoru krajského súdu správa katastra nie je kompetentná takéto otázky riešiť ani prejudiciálne. Kompetencie správy katastra spočívajú v posúdení právneho úkonu, ktorým došlo k prevodu vecného práva z prevodcu na nadobúdateľa, návrhu na vklad a ďalších listín, ktoré tvoria prílohu k návrhu na vklad v súvislosti s Katastrálnym zákonom a inými hmotnoprávnymi predpismi, ktoré sú relevantné na toto posúdenie. Nie je však v právomoci správy katastra, aby posudzovala, či sú splnené hmotnoprávne podmienky na priznanie reštitučného nároku podielnikom, alebo či predmet reštitúcie bol odňatý oprávneným osobám v zmysle konkrétneho reštitučného dôvodu uvedeného v Zákone o pôde, alebo k odňatiu vlastníckeho práva nedošlo vôbec a povinná osoba len užívala nehnuteľnosť. Zaoberať sa týmito dôvodmi v odôvodnení bolo podľa krajského súdu nadbytočné, pretože nemajú žiaden vplyv na hmotnoprávne posúdenie kúpnej zmluvy podľa Katastrálneho zákona.

Čo sa týka odvolacích námietok navrhovateľov v rade 1/ a 2/ tieto sú vzhľadom na uvedené nedôvodné. Pokiaľ navrhovatelia namietali právne posúdenie správneho orgánu, ktoré sa týkalo nesplnenia hmotnoprávných podmienok pri posudzovaní reštitučného nároku k predmetnej nehnuteľnosti, táto námietka je nedôvodná preto, lebo ako už bolo vyššie uvedené, správny orgán nie je kompetentný prejudiciálne riešiť otázku splnenia, či nesplnenia hmotnoprávných podmienok relevantných v reštitučnom konaní. Tieto podmienky môže skúmať jedine príslušný správny orgán v zmysle § 9 zákona č. 229/1991 Zb. - obvodný pozemkový úrad. Správa katastra ako orgán štátu, ktorý rozhoduje o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nie je kompetentný ani prejudiciálne tieto podmienky skúmať, najmä keď nie je právoplatne skončené reštitučné konania ohľadne nároku oprávnených osôb, a teda predbiehať svojimi závermi samotné reštitučné rozhodnutie kompetentného orgánu vo veci samej. Právomoc posúdiť túto otázku patrí výhradne len pozemkovým úradom a správa katastra ani orgán verejnej moci (ani súd) nemôže túto otázku riešiť, pretože je zverená do právomoci osobitných orgánov, ktorými sú obvodné pozemkové úrady. Preto sú tieto námietky posúdené ako právne irelevantné. Jedná sa o námietky posúdenia rozhodnutia č. Pôd. 520/1958, ako i charakteru predmetu reštitúcie, t. j. či je naň potrebné aplikovať zákonný čl. X/1913 a či prešlo vlastnícke právo na JRD v zmysle zákona č. 81/1949 Zb., alebo len právo užívania k týmto nehnuteľnostiam podľa zákona č. 2/1958 Zb.. S touto

otázkou súvisí i namietané právne posúdenie správy katastra, keď námietka spočíva v tom, že správa katastra reštitučný nárok posúdila rozdielne, ako tak urobili príslušné súdne orgány, najmä Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Sž-o-KS/4812006 a Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 10S/78/2001 zo dňa 14. decembra 2001.

Na námietku, že pripojený geometrický plán ku kúpnej zmluve je riadne overený správou katastra, a teda spôsobilý byť podkladom pre zápis do katastra, súd uvádza, že overenie geometrického plánu, v ktorom je zameraná parcela vo vzťahu, ku ktorej (jej časti) nie je ukončené reštitučné konanie, neodstraňuje prekážku obsiahnutú v § 5 ods. 3 Zákona o pôde, totiž, že každý právny úkon týkajúci sa takejto nehnuteľnosti pred ukončením reštitučného konania je absolútne neplatný. Pritom samotný navrhovateľ tvrdí, že predmetom prevodu je práve tá časť PK parcely č. 7201, ktorá nebola (nebude) vrátená oprávneným osobám, pretože je zastavaná. Súčasne bolo preukázané, že práve k tejto časti pôvodnej parcely ešte právoplatne rozhodnuté nebolo. Súd nemohol prisvedčiť ani námietke, že družstvo PK parcelu č. 7201 mohlo odpredať, čo je v súlade s § 42a ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. a ani argumentácii, že už samotný fakt, že časť PK parcely 7201 je zastavaná, je titulom na zachovanie vlastníckeho práva navrhovateľa v rade I/, a preto môže túto časť pozemnoknižnej parcely predávať. Podľa názoru krajského súdu predpokladom na to, aby doterajšie vlastnícke právo zostalo zachované, je tá právna skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania o reštitúcii neboli vydané. O nevydaní týchto nehnuteľností však musí byť rozhodnuté individuálnym správnym aktom, ktorý je oprávnený vydať jedine kompetentný správny orgán, ktorým je obvodný pozemkový úrad, a v ktorom uvedie nehnuteľnosti, ktoré sa nevydajú, zákonnú prekážku nemožnosti vydania uvedením konkrétneho zákonného ustanovenia, ako i tú skutočnosť, či sa oprávneným osobám priznáva právo na náhradu, alebo sa oprávneným osobám nepriznáva ani právo na náhradu. Takéto rozhodnutie vydá podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. len obvodný pozemkový úrad. Rozhodnutím o vlastníctve oprávnenej osoby je nielen rozhodnutie o priznaní vlastníckeho práva, t. j. rozhodnutie o vydaní nehnuteľností, ale aj rozhodnutie o nepriznaní vlastníckeho práva z dôvodu zákonných prekážok uvedených v § 11 a priznaním práva na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo rozhodnutie o nepriznaní vlastníckeho práva a nepriznaní práva na náhradu. Nemožno súhlasiť s právnym názorom, že o nepriznaní vlastníckeho práva netreba rozhodovať osobitným rozhodnutím, pretože tým by nebolo rozhodnuté o práve na náhradu za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať. Vo vzťahu k zastavanej časti PK parcely č. 7201 reštitučné rozhodnutie ku dňu rozhodnutia odporcu - 17. mája 2010 vydané nebolo. Keďže rozhodnutie vydané nebolo, nie je možné konštatovať, že táto časť pozemnoknižnej parcely- zidentifikovaná s katastrálnym stavom tak, aby bola táto časť určitá - sa reštituentom nevydala, a teda že vlastnícke právo pôvodného vlastníka, t. j. navrhovateľa v rade I/ zostalo v zmysle § 42a ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. zachované. Kým teda nebude rozhodnuté právoplatným rozhodnutím o tej časti PK parcely zidentifikovanej s KN stavom, v tejto časti nebude ukončené konanie o reštitučnom nároku reštituentov.

Čo sa týka námietky navrhovateľov, že rozhodnutie je nezákonné preto, lebo nebol dodržaný procesný postup pri rozhodovaní o proteste prokurátora, a to najmä dodržanie lehôt v zmysle zákona č. 153/2001 Z. z. krajský súd uvádza:

Z pripojeného správneho spisu vyplýva, že protest prokurátora prokurátor podal dňa 4. februára 2008 pod Pd 13/08-5. Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline č. k. Vo-1112008-Št (Pd) zo dňa 23. mája 2008 vyplýva, že správa katastra protestu nevyhovela, predložila celý spisový materiál sp. zn. V 1370/07 Katastrálnemu úradu v Žiline ako svojmu nadriadenému orgánu na ďalšie konanie. Nadriadený orgán vyhovel protestu prokurátora, a to dňa 23. mája 2008. Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Úrad geodézie a kartografie a katastra SR pod č. LPO-4303/2008/Ja zo dňa 7. augusta 2008 a odvolanie ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo zamietol. Rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline č. Vo- 11/2008-Št (Pd) nadobudlo právoplatnosť dňa 13. augusta 2008. Lehota na vydanie rozhodnutia sa v zmysle § 27 ods. 1 písm. c) zák. č. 153/2011 Z. z. v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia o proteste spravuje všeobecným predpisom o správnom konaní - zákon č. 71/1967 Zb. .. Lehota 30 dní na rozhodnutie o proteste prokurátora stanovená v § 26 ods. 5 Zákona o prokuratúre sa vzťahuje na vydanie rozhodnutia o tomto proteste, či už orgánom, ktorému bol protest doručený alebo nadriadeným orgánom, ak orgán, ktorému bol protest doručený, mu nevyhovela. V danom prípade sa teda vzťahovala na vydanie rozhodnutia Katastrálnym úradom v Žiline a plynula od predloženia

protestu na rozhodnutie tomuto orgánu. Ku dňu vydania rozhodnutia o tomto proteste však platilo znenie ust. § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre tak, že ak bezprostredne nadriadený dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v ods. 1 písm. a) nerozhodne o proteste prokurátora v lehote ustanovenej v § 26 ods. 5, na účely osobitného zákona (20), sa má za to, že protestu nevyhovelo. Na túto dikciu poukazujú navrhovatelia v rade 1/ a 2/, pričom uvádzajú, že nastala fikcia vydania rozhodnutia o nevydaní protestu prokurátora, keďže lehota 30 dní zo strany katastrálneho úradu nebola zachovaná.

Krajský súd uvádza, že nedodržanie tejto lehoty nemá za následok vydanie tzv. fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ktoré by vylučovalo ďalej vydať rozhodnutie, ktorým bude vyhovené tomuto protestu. Fikcia, že protestu prokurátora sa nevyhovelo, nastáva len na účely osobitného zákona, ktorý je v zmysle poznámky 20 v § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre ustanovenie § 250b ods. 3 O.s.p.. Uvedené ustanovenie rieši situáciu, že je možné prejednať rozhodnutie správneho orgánu, ktoré nebolo doručené účastníkovi v trojročnej lehote od jeho vydania. V danom prípade sa lehota troch rokov začne počítať od prvého dňa po ukončení 30 dňovej lehoty, v ktorej mal nadriadený orgán vydať rozhodnutie o proteste prokurátora. Teda v žiadnom prípade nedodržaním tejto lehoty nedochádza k vydaniu tzv. fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ale uvedené má len dopad na počítanie lehoty podľa § 250b ods. 3 O.s.p.. Prípadné nedodržanie tejto lehoty teda nevylučuje, aby nadriadený orgán aj po jej uplynutí vydal rozhodnutie, ktorým protestu prokurátora vyhovuje. Preto táto námietka je v celom rozsahu nedôvodná.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia Žiarec, poľnohospodárske družstvo a P. J. prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne, aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu.

Poukázali na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd konštatuje, že podľa jednotlivých reštitučných rozhodnutí doteraz nebolo rozhodnuté o pozemku parcela CKN č. 12235/7 definitívne a prevodca nebol oprávnený nakladať s týmto pozemkom. Súd ďalej dôvodil, že rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré bolo zrušené v mimoodvolacom konaní, bolo zrušené zákonne. Taktiež, že súvisiace reštitučné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 neriešilo zastavanú časť pkn. parcely č. 7201, teda z reštitučných rozhodnutí ani nie je preukázané, že predmetný pozemok je zastavaný a teda, že nemôže byť predmetom vydania v zmysle zákona č. 229/1991 Zb..

Podľa názoru navrhovateľa a účastníkov konania súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p..

Súd nevyhodnotil správne dosah tzv. blokačného ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. a súvisiacej právnej úpravy zakotvenej v § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona.

Podľa názoru odvolateľov právna veta súdom citovaného ustanovenia zákona - blokačného ustanovenia - sa uplatňuje len na nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom vydania oprávnenej osobe. Ustálené výkladové pravidlá ako aj súdna prax ustaľujú: „Ak by došlo k prevodu nehnuteľnosti, ktorú nemožno vydať oprávnenej osobe pre zákonné prekážky (napr. § 11), takýto prevod neodporuje zákonu. (Jozef Gaisbacher - Základy pozemkového práva - str. 78 ods. 3 posledná veta - vysvetlivky k § 5) Za tohto stavu pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné zo strany súdu ustáliť, či sa na daný pozemok C-KN parc. č. 12235/7, zast. plochy 374 m², vytvorená GP 241-2-251-1739-79 zo dňa 2. augusta 1979 z pkn. parc. č. 7201 z prot. č. 287, k.ú. V. vzťahuje zákonná prekážka pre jej vydanie. V danom prípade boli predložené a súčasťou spisu správneho orgánu a súdu sa stali listinné dôkazy, ktoré preukazujú faktický charakter predmetného pozemku, C-KN parc.č. 12235/7 zast. plochy 274 m² k.ú. H., že ide nesporne o zastavané plochy a nádvorie. V prílohe pripojený GP č. 241-2-251-1139-81 zo dňa 2. augusta 1979 preukazuje, že predmetný pozemok je nesporne podľa druhu zastavaným pozemkom. Je na ňom umiestnená chata vo vlastníctve navrhovateľa. Ide o skutočnosť, ktorá nie je medzi účastníkmi sporná, a

ako takú ju mal aj vo svojom rozhodovaní posudzovať správny orgán ako aj Krajský súd Žilina. Krajský súd a podobne aj Správa katastra Tvrdošín opomenula vyhodnotiť a venovať sa faktickému posúdeniu charakteru pozemku, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy V 1370/2007 zo dňa 17. mája 20010. V danom prípade sa za žiadnych okolností nemohlo ani jednať o pozemok, ktorý by mohol byť oprávneným osobám vydaný pre zákonné prekážky uvedené v § 11 zákona č. 229/1991 Z.z.. V konaní taktiež nebolo spochybnené, a teda išlo o preukázanú skutočnosť, že na označenom pozemku je postavená stavba rekreačnej chaty navrhovateľa od sedemdesiatych rokov a v rozsahu výmery 274 m² je spolu s chatou užívaný aj zastavaný pozemok.

Taktiež uviedli, že podľa ich názoru rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 191-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 mohlo byť zákonne zrušené len v preskúmovacom konaní súdnom a nie rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998. Ak Krajský úrad Žilina, odbor PPLH, Ministerstvo pôdohospodárstva konali podľa § 65 - 68 zákona č. 71/167 Zb. o správnom konaní v platnom znení, prekročili tým svoje zákonné kompetencie a ide teda o nulité rozhodnutie so všetkými dôsledkami.

Krajský súd v Žiline takisto nesprávne posúdil dôsledky posúdenia dodržania lehôt pri rozhodovaní o proteste prokurátora.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Vedľajší účastníci konania na strane odporcu navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Poukázali na skutočnosť, že nie je zrejmé, o ktorej časti pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. 7201, zapísanej v PKV č. 287 k.ú. V., bolo už právoplatne rozhodnuté v reštitučnom konaní a o ktorej musí byť ešte vydané rozhodnutie. Predmetom konania je pozemok, ktorý nijakým spôsobom neprešiel do vlastníctva štátu ani do vlastníctva inej právnickej osoby, čo znamená, že vlastníctvo zostalo zachované pôvodným vlastníkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie odporcu ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie odporcu skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov uvedenými v oprávnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. júla 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 8 písm. e/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy sa zrušujú správy katastra.

V zmysle § 9 citovaného zákona pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Nakoľko pôvodný žalovaný správny orgán zanikol a stratil tým aj spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania, účastníkom na strane odporcu sa stal Okresný úrad Tvrdošín z titulu zákonných zmien.

Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Z vykonaných dôkazov je nepochybné, vo vzťahu k pozemnoknižnej p.č. 7201, evidovanej pôvodne v PKN č. 287, k.ú. V., (z ktorej bola vytvorená C-KN parcela, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy, pozemok C-KN parc. č. 12235/7, k.ú. H.), že v súčasnej dobe ako celok nie je identifikovaná v C-KN stave, vo vzťahu ku ktorej bol návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred súdom, že vo vzťahu k tomuto PKN pozemku prebiehali viaceré reštitučné konania.

V reštitučnom konaní sa rozhodovalo vo vzťahu k PK p. č. 7201 jednak k tej časti, ktorá bola zastavaná a podielnikom sa nepriznalo vlastnícke právo z konkrétnych zákonných dôvodov a jednak k tej časti, ktorá zastavaná nebola a v tejto časti sa podielnikom vlastnícke právo priznalo in natura.

Rozhodnutie, ktoré riešilo tú časť, ktorá bola zastavaná, bolo rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995, ktoré sa týkalo tiež časti PK p. č. 7201.

Rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 a č. 194-1-C1/1995 zo dňa 24. januára 1995 neriešili tú časť PK p. č. 7201, ktorá bola zastavaná.

Čo sa týka námietok odvolateľov týkajúcich sa otázky právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, právoplatné dňa 27. februára 1995, tak v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sa bolo potrebné vyjadriť, resp. zaujať právny názor k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 a to najmä vo vzťahu, či toto rozhodnutie zostalo právoplatné a vykonateľné alebo či toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti udáva, že predmetné rozhodnutie - rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo v rámci konania podľa §§ 65 - 68 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č.j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 2007, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím

Ministerstva Pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998. Tieto dve rozhodnutia nie je možné považovať za nulitné akty (vydané mimo kompetencie resp. právomoci daných správnych orgánov), ako to uvádzajú odvolatelia vo svojich odvolaniach.

V danom prípade je nesporné, že podľa zákona č. 222/1996 Z.z. boli s účinnosťou ku dňu 24. júlu 1996 zrušené pozemkové úrady (teda aj Pozemkový úrad Dolný Kubín), pričom podľa § 12 a § 13 predmetného zákona pôsobnosť orgánov štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prešla dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento v prílohe nezveruje krajskému úradu. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 222/1996 Z. z. krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy tohto zákona, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Krajský úrad plní ďalej úlohy: vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady alebo obce, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Následne v rámci svojej kompetencie v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 222/1996 Zb. MP SR rozhodnutie KÚ Žilina potvrdilo.

V danom prípade teda odvolací súd vyslovil názor, že bolo v plnej právomoci rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania (§ 65 - 68 zákona č. 71/1967 Zb., Správneho poriadku), a to vo vzťahu k príslušnému reštitučnému rozhodnutiu (rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194 I- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995), a to Krajským úradom Žilina, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva s poukazom na ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento bol nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnému úradu, odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, na ktorý prešli kompetencie v zmysle § 13 zákona č. 222/1996 Z. z. z Pozemkového úradu Dolný Kubín. Nebolo sporné, že proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-I-B 1/1995 nebol podaný opravný prostriedok. T. j. podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade bolo v plnej kompetencii Krajského úradu v Žiline a následne aj Ministerstva pôdohospodárstva SR rozhodovať v rámci mimoodvolacieho konania podľa ust. § 65 a nasl. Správneho poriadku, nakoľko je nepochybné, že na konanie podľa reštitučného zákona (zákona č. 229/1991 Zb.) sa vzťahuje Správny poriadok, generálne s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov podľa § 9 ods. 6 predmetného zákona.

Ďalej odvolací súd udáva, že keďže neexistuje právoplatné reštitučné rozhodnutie vo vzťahu k pozemku, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy a na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok, odporca rozhodol správne, ak návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu povinná osoba, resp. predávajúci nemohol platne previesť predmetný pozemok na kupujúcich s poukazom na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktorý hovorí o blokácii pozemkov, na ktoré je uplatnený reštitučný nárok. Predmetný prevod je tak v zmysle uvedeného ustanovenia absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť odporca aj súd musia prihliadať ex offio.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil. Odvolacie dôvody neboli takého charakteru, že by mohli spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď odvolatelia neboli v konaní úspešní a odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu. Účastníkom konania na strane odporcu trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.